

Четвъртък, 26 ноември 2009 г.

Премахване на насилието срещу жените

P7_TA(2009)0098

Резолюция на Европейския парламент от 26 ноември 2009 г. относно премахването на насилието срещу жените

(2010/C 285 E/07)

Европейският парламент,

- като взе предвид разпоредбите на правните инструменти на ООН в областта на правата на човека, и по-специално инструментите, свързани с правата на жените, като Устава на ООН, Всеобщата декларация за правата на човека, Международния пакт за граждански и политически права, Международния пакт за икономически, социални и културни права, Конвенцията за преследване на търговията с хора и експлоатацията на чужда проституция, Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените и Факултативния протокол към нея и Конвенцията против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание,
- като взе предвид други инструменти на ООН относно насилието срещу жени, като Виенската декларация и програма за действие от 25 юни 1993 г., приета от световната конференция, посветена на правата на човека (A/CONF. 157/23), Декларацията за премахване на насилието срещу жени от 20 декември 1993 г. (A/RES/48/104), Резолюциите на Общото събрание на ООН от 12 декември 1997 г., озаглавена „Мерките за предотвратяване и наказателно преследване на престъпления с оглед на премахването на насилието срещу жени“ (A/RES/52/86), от 18 декември 2002 г., озаглавена „Полагане на усилия за елиминиране на престъпленията срещу жени, извършени в името на честта“ (A/RES/57/179) и от 22 декември 2003 г., озаглавена „Резолюцията относно премахването на домашното насилие срещу жени“ (A/RES/58/147), докладите на специалните докладчици, назначени от върховния комисар по правата на човека, относно насилието срещу жени и Обща препоръка № 19, приета на от Комитета за ликвидирание дискриминацията по отношение на жените (11-а сесия, 1992 г.),
- като взе предвид Декларацията и платформата за действие от Пекин, приети от Четвъртата световна конференция за жените на 15 септември 1995 г., и резолюциите си от 18 май 2000 г. относно последващите действия във връзка с платформата за действие от Пекин⁽¹⁾ и от 10 март 2005 г. относно последващите действия във връзка с Четвъртата световна конференция за жените - платформа за действие (Пекин+10)⁽²⁾,
- като взе предвид доклада на генералния секретар на ООН от 6 юли 2006 г., озаглавен „Задълбочено проучване на всички форми на насилие срещу жените“ (A/61/122/Add.1),
- като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз,
- като взе предвид Резолюцията на Общото събрание на ООН от 19 декември 2006 г., озаглавена „Активизиране на усилията за премахване на всички форми на насилие срещу жените“ (A/RES/61/143),
- като взе предвид Резолюция № 2003/45 на Комисията по правата на човека на ООН от 23 април 2003 г., озаглавена „Премахване на насилието срещу жените“ (E/CN.4/RES/2003/45),

⁽¹⁾ ОВ С 59, 23.2.2001 г., стр. 258.⁽²⁾ ОВ С 320 Е, 15.12.2005 г., стр. 247.

Четвъртък, 26 ноември 2009 г.

- като взе предвид Резолюцията на Междупарламентарния съюз, приета на 114-тото събрание на 12 май 2006 г., озаглавена „Ролята на парламентите в рамките на борбата срещу насилието срещу жени“,
- като взе предвид своята резолюция от 16 септември 1997 г. относно необходимостта от провеждане на кампания в целия Европейски съюз за нулева търпимост спрямо насилието срещу жените ⁽¹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 2 февруари 2006 г. относно настоящото положение в рамките на борбата срещу насилието срещу жени и евентуални бъдещи действия ⁽²⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 11 октомври 2007 г. за убийството на жени в Мексико и Централна Америка и ролята на Европейския съюз в борбата срещу това явление ⁽³⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 24 март 2009 г. относно борбата срещу гениталното осакатяване на жени, практикувано в ЕС ⁽⁴⁾,
- като взе предвид въпросите от 1 октомври 2009 г. до Съвета (О-0096/2009 – В7-0220/2009) и Комисията (О-0097/2009 – В7-0221/2009) относно изкореняването на насилието срещу жените,
- като взе предвид 115, параграф 5 от своя правилник,

А. като има предвид, че в Платформата за действие на ООН от Пекин насилието срещу жени се определя като всеки един акт на насилие въз основа на пола, който води или може да доведе до физически, сексуални или психологически вреди или страдание на жени, включително заплахи за извършване на такива актове, принуда или произволно лишаване от свобода;

Б. като има предвид, че в Платформата за действие на ООН от Пекин се заявява, че насилието срещу жени представлява изява на исторически неравнопоставените отношения на власт между мъжете и жените, които са довели до упражняване на контрол върху жените и дискриминация срещу тях от страна на мъжете, както и до възпрепятстване на пълноценното развитие на жените;

В. като има предвид, че насилието, упражнявано от мъже срещу жени, представлява не само проблем на общественото здраве, но и аспект на неравенството между жените и мъжете, което е област, в която ЕС разполага с мандат за предприемане на действия;

Г. като има предвид, че равенството между жените и мъжете е основен принцип на ЕС, признат в Договора за ЕО и в Хартата на основните права на Европейския съюз;

Д. като има предвид, че насилието, упражнявано от мъже срещу жени, представлява нарушение на правата на човека, и по-специално на: правото на живот, правото на сигурност, правото на достойнство, правото на физическа и психическа неприкосновеност, както и правото на сексуално и репродуктивно здраве и на избор в тази област;

Е. като има предвид, че насилието, упражнявано от мъже срещу жени, е пречка пред участието на жените в социални дейности, в политическия и обществен живот и в пазара на труда, както и че то може да доведе до маргинализация и бедност за жените;

⁽¹⁾ ОВ С 304, , 6.10.1997 г., стр. 55.

⁽²⁾ ОВ С 288 Е, 25.11.2006 г., стр. 66.

⁽³⁾ ОВ С 227 Е, 4.9.2008 г., стр. 140.

⁽⁴⁾ Приети текстове, Р6_TA(2009)0161.

Четвъртък, 26 ноември 2009 г.

- Ж. като има предвид, че в своята най-остра форма насилието срещу жени може да доведе до тяхното убийство;
- З. като има предвид, че насилието срещу жените се придружава от насилие срещу децата и влияе на тяхното психическо състояние и живот;
- И. като има предвид, че насилието срещу жените като майки пряко или непряко засяга емоционалното и психическото здраве на децата им и има дълготраен отрицателен ефект върху него, както и че може да породи цикъл от насилие и тормоз, който да се повтаря в следващите поколения;
- Й. като има предвид, че насилието на мъжете срещу жени е структурен и широко разпространен проблем в Европа и света, като това явление засяга жертвите и извършителите, независимо от тяхната възраст, образование, доходи или социално положение, и е свързано с несправедливото разпределение на властта между мъжете и жените в нашето общество;
- К. като има предвид, че видовете насилие срещу жените варират в различните култури и традиции, и като има предвид, че гениталното осакатяване на жени, т.нар. „престъпления на честта“ и принудителните бракове са реалност в ЕС;
- Л. като има предвид, че войните и въоръжените конфликти, възстановяването след конфликти и икономическите, социалните и/или финансовите кризи увеличават уязвимостта на жените поотделно и колективно спрямо насилието на мъжете и не следва да се считат за извинение за толериране на насилието от страна на мъжете;
- М. като има предвид, че трафикът на жени за сексуални и други цели представлява сериозно нарушение на правата на човека по отношение на жените и нанася вреди както на отделните жертви, така и на обществото като цяло;
- Н. като има предвид, че търпимостта към проституцията в Европа води до увеличаване на трафика на жени към Европа за сексуални цели, както и до секс туризъм;
- О. като има предвид, че не съществува редовно и съпоставимо събиране на данни относно различните видове насилие срещу жени в ЕС, което затруднява установяването на реалните измерения на явлениято и намирането на подходящи решения на проблема;
- П. като има предвид, че броят на жените, пострадали от насилие въз основа на пола, е силно обезпокоителен;
- Р. като има предвид, че често деформираният и комерсиален образ на жената, представен от медиите, уронва зачитането на човешкото достойнство;
- С. като има предвид, че наред с икономическата зависимост (в каквато жените често се намират), важни фактори, които подтикват жените да не съобщават за насилие, от което са пострадали, се коренят в социалната култура и представи, съгласно които насилието на мъжете срещу жените е въпрос от частен характер или самите жени често са виновни за това насилие;
- Т. като има предвид, че жените много пъти не съобщават за насилието от страна на мъже поради различни и сложни съображения от психологически, финансов, социален и културен характер, а понякога поради липса на доверие в полицията, правосъдната система и социалните и медицински служби;

Четвъртък, 26 ноември 2009 г.

- У. като има предвид, че Парламентът често е призовавал за създаване на Европейска година на премахването на всички форми на насилие срещу жените;
- Ф. като има предвид, че ООН обяви 25 ноември за Международен ден на премахването на насилието срещу жените, и като има предвид организираните в Европейския парламент международен семинар относно насилието срещу жени през декември 2009 г.;
- Х. като има предвид, че съществува належаща нужда да се въведе всеобхватен правен инструмент за борба с всички форми на насилие срещу жените в Европа, включително трафика на жени;
1. Настоятелно призовава държавите-членки да подобрят националните си закони и политики за борба с всички форми на насилие срещу жените, и по-конкретно чрез разработване на всеобхватен национален план за действие относно борба с насилието срещу жените, който се основава на анализ на въздействието на насилието срещу жените върху равнопоставеността на половете и на международните договорни задължения на държавите-членки за премахване на всички форми на дискриминация срещу жените и включва конкретни мерки за предотвратяване на насилието от страна на мъжете, за защита на жертвите и за преследване на извършителите;
 2. Настоятелно призовава държавите-членки да подкрепят, чрез съответни национални програми и финансиране, организациите и сдруженията на доброволци, които предоставят закрила и психологическа подкрепа на жени, пострадали от насилие, не на последно място за да се даде възможност на тези жени да се интегрират отново на пазара на труда и по този начин да възстановят напълно човешкото си достойнство;
 3. Призовава Комисията да внесе в Парламента и Съвета цели и по-последователен план за политиката на ЕС за борба с всички форми на насилие срещу жените, както се посочва в Съобщението на Комисията от 1 март 2006 г., озаглавено „Пътна карта на ЕО за равнопоставеност между жените и мъжете 2006 - 2010 г.“ (COM(2006)0092), да включи мерки за борба с насилието срещу жените в плана си за действие относно равнопоставеност на мъжете и жените за периода 2011–2016 г., както и конкретни мерки за предотвратяване на всички форми на насилие, за защита на жертвите и за преследване на извършителите, и да осигури извършването на анализ на въздействието на насилието на мъжете срещу жените върху равнопоставеността на половете във всички области от политиката си, както и да осигури координиран, ангажиран и последователен отговор от страна на институциите на ЕС и държавите-членки с цел премахване на това насилие;
 4. Настоятелно призовава Комисията да разгледа възможността за приемане на нови мерки за борба с насилието срещу жени;
 5. Призовава Комисията да организира специална конференция на високо равнище, която да включва представители на политическите органи, гражданското общество и обществените и институционални организации, с цел да се допринесе към процеса на разработване на по-последователни политики за борба с всички форми на насилие срещу жените;
 6. Призовава ЕС да гарантира правото на подпомагане и подкрепа за всички жертви на насилие, включително при трафик на хора, независимо от националността на жертвата, и да гарантира защита на жените, пострадали от домашно насилие, чийто правен статус може да зависи от партньора им;
 7. Призовава ЕС да създаде механизми, с цел да гарантира, че анализът на въздействието на трафика с хора върху равнопоставеността на половете е включен във всички закони и политики, които имат за цел предотвратяване на трафика и борба с него, и да се справи с основните причини за насилието чрез превантивни мерки, като например санкции, образование и кампании за повишаване на осведомеността;
 8. Припомня, че Парламентът все още очаква резултати от проучването на Комисията относно законодателството в областта на насилието въз основа на пола и насилието срещу жени;

Четвъртък, 26 ноември 2009 г.

9. Призовава Комисията и държавите-членки да гарантират ефективен достъп на жените, жертви на насилие, до правна помощ и защита, независимо от тяхната националност и естеството на участието им в полицейското разследване;
10. Настоятелно призовава Съвета и Комисията да установят ясно правно основание за борба срещу всички форми на насилие срещу жени, включително срещу трафика на жени;
11. Призовава Комисията да започне работа по изготвянето на предложение за всеобхватна директива в областта на превенцията на всички форми на насилие срещу жени и борбата срещу тях;
12. Призовава Комисията и държавите-членки да предприемат действия срещу причините за насилието срещу жени, не на последно място и чрез прилагането на превантивни мерки и провеждането на кампании за повишаване на осведомеността относно различните форми, под които то може да се проявява;
13. Призовава Комисията и държавите-членки да предприемат съгласувани действия, включително кампании за информиране и повишаване на осведомеността на обществото относно домашното насилие, както и да разработят стратегии, предназначени да променят чрез образованието и медиите социалните стереотипи във връзка с положението на жената в обществото, както и да насърчат обмена на добри практики;
14. Призовава Комисията и държавите-членки да разгледат на международно равнище въпросите за насилието срещу жени и свързаното с пола измерение на нарушенията на правата на човека, по-конкретно в контекста на двустранните споразумения за асоцииране и международните търговски споразумения, които са в сила и в процес на договаряне;
15. В тази връзка изразява съжаление относно това, че в задължителните оценки за въздействието върху устойчивото развитие, които се провеждат преди сключването на такива споразумения, липсват съдържателни аспекти, свързани с пола (а още по-малко се разглежда въпросът за сексуалното насилие), както и набор от инструменти за анализ на въздействието върху половете, и призовава Комисията да представи възможно най-скоро предложение за разрешаване на този проблем;
16. Призовава държавите-членки надлежно да отчетат специфичните обстоятелства, в които се намират определени групи жени, които са изложени в особена степен на риск от насилие, като жените от малцинствени групи, жените имигранти, жените бежанци, жените, живеещи в бедност в селски или отдалечени общности, жените в затвори или други заведения, малките момичета, хомосексуалните жени, жените с увреждания и възрастните жени;
17. Настоятелно призовава държавите-членки да засилят мерките за предотвратяване на сексуалното насилие при младежите чрез целенасочени кампании в областта на образованието и по-добро сътрудничество между заинтересованите лица и различните засегнати от явлението среди, като семейството, училището, общественото пространство и медиите;
18. Призовава Комисията да разгледа също така въпроса за международното измерение на насилието срещу жени в контекста на дейността си относно корпоративната социална отговорност, по-конкретно във връзка с европейските предприятия, които извършват дейност в свободните индустриални зони за износ;
19. Подчертава значението на подходящото обучение на всички лица, които работят с жени, жертви на насилие от страна на мъже, включително представителите на съдебната система и на системата на право-прилагане, и по-конкретно на полицията, съдилищата, социалните, медицинските и правните служби, както и на агенциите на пазара на труда, работодателите и професионалните съюзи;

Четвъртък, 26 ноември 2009 г.

20. Изисква да се създадат механизми за улесняване на достъпа на жените, които са жертви на насилие въз основа на пола или на мрежи за трафик на хора, до безплатна правна помощ, която да им даде възможност да отстояват правата си в целия Съюз; подчертава необходимостта от подобряване на сътрудничеството между юристите и на обмена на най-добри практики в рамките на борбата срещу дискриминацията и насилието въз основа на пола, както и от мобилизиране на ресурсите, с цел да се премахнат пречките пред признаването на правни актове в други държави-членки, включително присъди за насилие въз основа на пола и съдебни разпореждания срещу мъже, които упражняват насилие;
21. Приветства факта, че в някои държави-членки бяха създадени съдилища, специализирани в областта на насилието срещу жени, и призовава всички държави-членки да продължат тази инициатива;
22. Призовава в Европейската информационна система за съдимост (ECRIS) да се отдели централно място на данните за съдимост във връзка с насилие въз основа на пола;
23. Настоятелно призовава държавите-членки да въведат последователна система за събиране на статистически данни за насилието срещу жени, със специално внимание към насилието срещу малолетни и непълнолетни, включително за убийствата, извършени в контекста на насилие в семейството или в близкото обкръжение, в тясно сътрудничество с Европейския институт за равенство между половете, за да съберат съпоставими данни относно насилието срещу жени на цялата територия на Европейския съюз;
24. Настоятелно призовава държавите-членки да признаят за престъпление сексуалното насилие и изнасилването на жени, включително в рамките на брака или неформалните интимни връзки и/или когато е извършено от роднини от мъжки пол, в случаите, когато не е налично съгласие на жертвата, и да гарантират, че при подобни престъпления се образува служебно наказателно производство, както и да премахнат възможността каквото и да било позоваване на културни, традиционни или религиозни практики или традиции да се счита за смекчаващо вината обстоятелство в случаите на насилие срещу жени, включително т.нар. „престъпления на честта“ или гениталното осакатяване на жени;
25. Отбелязва, че някои държави-членки прилагат политики, съгласно които сексуалното насилие в рамките на двойката, и по-конкретно съпругеското насилие, се признава за престъпление; призовава държавите-членки да анализират резултатите от посочените политики с оглед насърчаване на обмена на добри практики на европейско равнище;
26. Призовава държавите-членки да предприемат подходящи мерки за прекратяване на гениталното осакатяване на жени; посочва, че имигрантите, пребиваващи в Общността, следва да са наясно, че гениталното осакатяване на жени сериозно уврежда тяхното здраве и е нарушение на правата на човека; призовава държавите-членки да въведат специални правни разпоредби относно гениталното осакатяване на жени или да приемат такива закони, както и да преследват всички лица, които извършват генитално осакатяване;
27. Призовава ЕС да гарантира правото на подпомагане и подкрепа за всички жени, жертви на насилие от страна на мъже;
28. Настоятелно призовава държавите-членки незабавно да разследват тежките нарушения на правата на човека срещу жени от ромски произход, да наказват извършителите и да предоставят адекватни обезщетения на жертвите на принудително стерилизиране;
29. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на правителствата на държавите-членки, както и на генералния секретар на ООН.
-